

PATENTNI SPIS BR. 2389.

Fausto Baratta, inženjer, Spezia, Italija.

Slagalište za eksplozive.

Prijava od 4. aprila 1923.

Važi od 1. oktobra 1923.

Ovaj se pronalazak odnosi na siguran prostor za slaganje eksplozivnih materija, koji sagrađen tako, da on pruža najveću sigurnost i prema električnim pražnjenjima u atmosferi i prema metcima koje izbacuju topovi odn. bacaju vazdušne ladje.

Nova konstrukcija namerava da pruži mogućnost, da se prostor za slaganje, kad se eksplozivi u njemu sami nalaze, brzo natopi vodom. Naposljedku izvedeno je ovo slagalište tako, da se, ako ono i u istinu eksplodira, šteta, koja time nastane ograniči na što manju meru.

Pomenute celji postižu se slagalištem koje sastoji u glavnom iz komore od armiranog betona sa dvostrukim zidom, pri čemu je prostor između zidova ispunjen vodom.

Na crtežu je predstavljen šematski jedan praktičan izveden oblik predmeta ovog pronalaska.

Sl. 1. pokazuje upravni presek slagališta municije i rova oko njega, po crti A-B sa sl. 2;

Sl. 2. pokazuje vodoravni presek slagališta, i to po levoj polovini po crti C-C a na desnoj polovini po crti D-D sa sl. 1.

Kao što se vidi na crtežu namešteni su uporedno sa upravnim unutrašnjim zidovima 1, i uporedno sa vodoravnim zidovima 2 i 3, a u odgovarajućem odstojanju od tih, spoljašnji zidovi 4, 5 i 6. Krov slagališta sastoji se iz sloja zemlje 7, koji je nasipan na gornjem plosnatom zidu 6, iz oklopa 8 najbolje od armiranog betona sa rastegoutim železnim limom, iz drugog sloja zemlje 9 i iz drugog oklopa 10 koji je namešten preko drugog sloja zemlje, i ima oblik kace, a služi za sakupljanje kišnice,

koja se kroz naročitu cev 11 odvodi u prostore između zidova.

Vodoravni unutrašnji zidovi 2—3 su produženi i spojeni su sa upravnim spoljašnjim zidovima 4. tako, da su usled međuprostora između unutrašnjih i spoljašnjih zidova, obrazovani osim upravnih rezervoara 12, dva vodoravna rezervoara 13 i 14 koji su rezervoari međusobno nezavisni. Da se celoj konstrukciji da izvesna popustljivost ne smeju rezervoari da budu prepuni vodom, cevi za preliivanje 15, 16 i 17 služe za to, da se voda sprovodi iz rezervoara 14 u rezervoar 12, iz rezervoara 12 u rezervoar 13 a odavde u odvodne kanale 18, pošto voda u svakom rezervoaru postigne određenu visinu. Osim pomenutih unutrašnjih cevi za preliivanje imaju rezervoari po jednu spoljašnju cev za preliivanje, koja je određena zato, da se odvodi suvišna voda, koja dolazi iz spoljašnjeg rezervoara 10 a kad su unutrašnji rezervoari dovoljno napunjeni.

U običnim slučajevima će neka granata, koja padne upravno na krov slagališta teško da proдре kroz slojeve krova, koji su izradjeni na napred opisan način, a da ne eksplodira, u svakom slučaju je jasno, da i kad metak eksplodira tek pošto probije ceo krov, prema tome rasprsnuće se u rezervoaru 14 i time će prelomiti taj rezervoar pa će unutrašnju komoru natopiti vodom, a posledica je toga da se izbegne eksplozija materijala, koji je složen u toj komori.

Slično se desi kad neki metak udari na jedan od rezervoara 12b sa strane, ili kad ga probije.

Ako se naposljedku desi i taj slučaj, da iz bilo kog uzroka eksplodira celo slagalište, onda služe komore sa vodom sa strane, i donje komore sa vodom za to, da jako oslabe dejstva eksplozije i da ograniče štetu, koja nastaje usled toga.

Za zaštitu slagališta od električnih pražnjenja u atmosferi služi dvostruki rešetkasti nosač od gvoždja, koji se sastoji iz armaturskog gvoždja za oklopne ploče 8 i 10 i iz armaturskog gvoždja zidova od armiranog betona, pri tome su ta gvoždja međusobno spojena žicama, koje su u celishodnom odstojanju rasporedjene i tako su spojena sa zemljom.

Ovo sigurno slagalište dopunjeno je automatskim signalom, koji je u stanju da prijavi svako povišivanje temperature u unutrašnjoj komori, koje može da se pojavi kad se eksplozivi sami od sebe zapale.

Automatski signal pomenute vrste može da se sastoji npr. iz živinog termometra, koji je udešen tako, da kad živin stub postigne visinu, koja odgovara opasnoj temperaturi, i koja je prehodno određena, zalvori se automatski jedno kolo struje, u kome su spojeni signali za uzbunu. Ti signali obrate pažnju čuvaru slagališta, da pomoću mehanizma za pokretanje naročite uvlake i ventila iz daljine, natopi vodom unutrašnju komoru slagališta pomoću cevi 25.

Da se zaštiti materijal u slagalištu od vlage koja izlazi iz rezervoara za vodu, imaju zidovi 1, 2 i 3 na obema površinama premaz, i zaptiveni su od vlage, i unutrašnja površina obložena je n. pr. slojem od unutrašnjih terakota — cigalja, a na te može da se premaže sloj od cementa ili asfalta, koji ne propušta vodu.

Prema prilikama i prema materijalu koji se ima na raspolaganju, mogu osim opisanih sredstava da se upotrebe i druga već poznata sredstva za zaštitu unutrašnje komore od vlage.

U slagalište ulazi se kroz hodnik od armiranog betona, koji se sastoji iz tunela koji ima iznutra zid što ne propušta vodu a spolja ima zid, koji je obložen zemljom.

Na sl. 2 vidi se da je cela gradnja poduprta stubovima 20 na sredini, stubovima 21 sa strane i kolcima 22, na kojim se elementima oslanjaju grede 23. Broj i srazmere pomenutih građevinskih elemenata, zavise od srazmera slagališta i prema jedinici opterećenja, za koju se oni određuju pri čemu mora opterećenje da se

proračuna i prema težini krova kao i prema udarcu koji nastane kad neka granata udari na slagalište.

Cevi 26 i 27 služe za proveltravanje unutrašnjosti slagališta; 28 je pokretan tegao, da se olakša dobra promaja.

Patentni zahtevi:

1. Slagalište za eksplozive, koje se sastoji iz komore sa dvostrukim zidovima, i spoljašnjeg krova naznačeno time da se prostor između zidova delimično napunjen vodom, koja je određena za to, da komoru natopi vodom, ako u komori nastane prekomerno povišivanje toplote ili ako granata, koja je izbačena ili bačena na slagalište, probije krov, a taj je krov sagradjen tako, da se komora zaštićuje od slučajnih elementarnih pražnjenja.

2. Slagalište po zahtevu 1, naznačeno time što su dvostruki zidovi komore izrađeni od armiranog betona i sačinjavaju jedan gornji rezervoar, jedan donji rezervoar, i jedan rezervoar unaokolo, koji su rezervoari međusobno nezavisni pri čemu naročito predviđene cevi omogućuju, da kišnica koja se skuplja sa gornjeg dela krova, delimično puni pomenute rezervoare a naročito predviđene cevi za preliivanje odvođe vodu napolje, pošto postigne u rezervoarima odrenjenu visinu.

3. Slagalište po zahtevu 1, naznačeno time, što se spoljašnji krov sastoji iz jednog prvog sloja zemlje koji je nasipan na gornjem pljosnatom spoljašnjem zidu komore iz jednog oklopa, od armiranog betona, iz drugog sloja zemlje koji leži na pomanutom oklopu i iz drugog oklopa od armiranog betona u obliku kace, koji je određen za skupljanje kišnice pri čemu je pomenuta kaca pomoću cevi u vezi sa rezervoarom, kojeg pravi gornji međuprostor komore.

4. Slagalište po zahtevu 1, naznačeno time, što su armaturska gvoždja, koja sačinjavaju armaturu krovnog oklopa spojena međusobno žicama, koje su celishodno sa zemljom, tako, da je slagalište zaštićeno od električnih pražnjenja.

5. Slagalište po zahtevu 1, naznačeno time, što se ono samo od sebe natopi vodom, ako slučajno neki metak probije krov i to se natapanje može proizvoljno da izvede, pomeranjem naročito predviđene uvlake kad neki automatski signal, bilo koje vrste, koji je predviđen u unutrašnjosti komore, javi opasno povišivanje temperature.

Fig. 1.

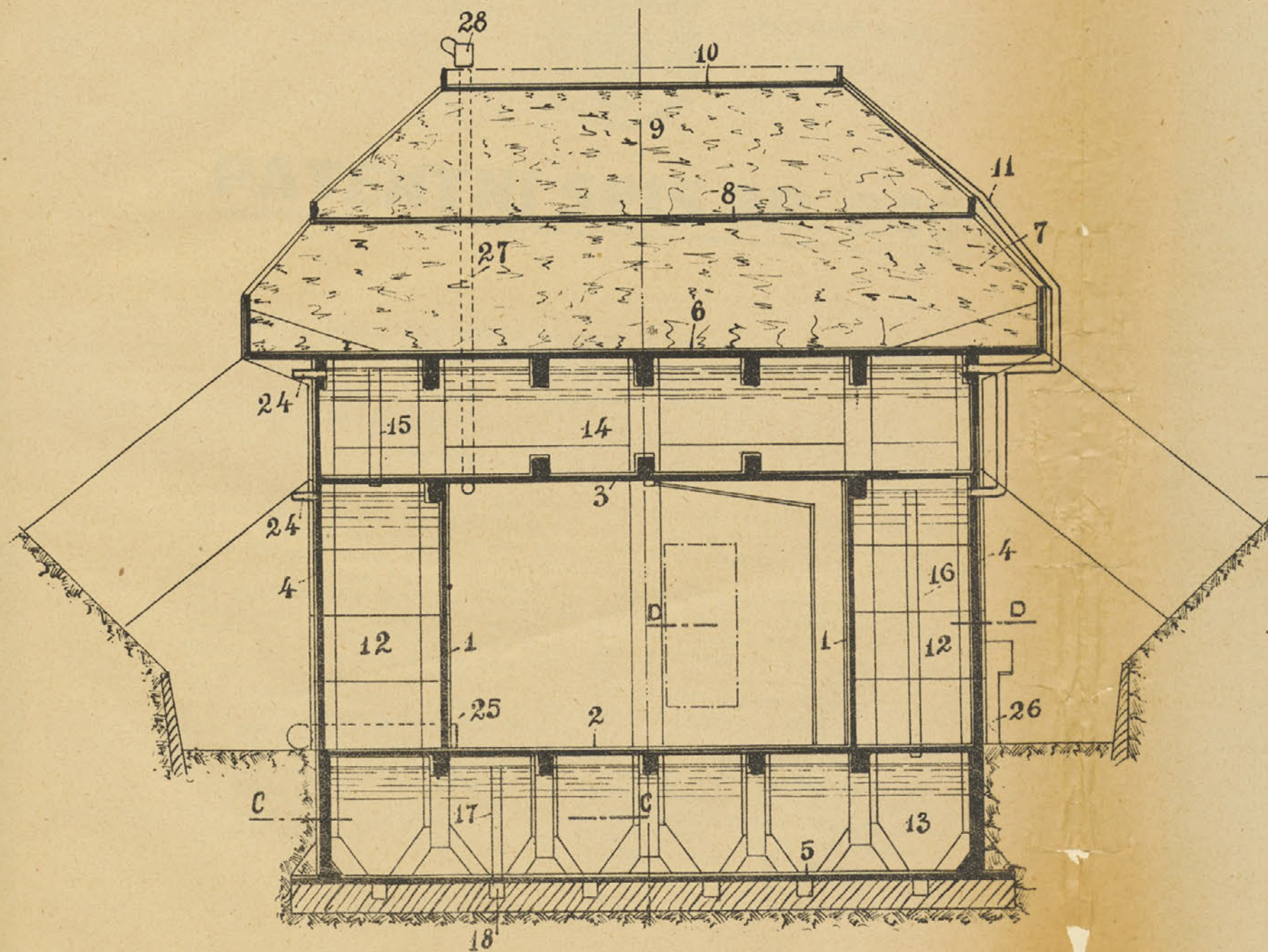

Fig. 2.

